

Malmköping får en ny tradition:

Bygdespelet ska bli mer än vanlig teater

Malmköping ska få en ny tradition, ett bygdespel som tills vidare har fått namnet "Spelet om Frida, född 1862 i Malmköping".

Bakom projektet står en grupp Malmköpingskvinnor som just nu är mitt uppe i förberedelser och planering.

I juni nästa år räknar man med att allt ska vara klart. Då blir Malmköpingsbor och andra intresserade inbjudna till ett bygdespel som blir mycket mer än bara vanlig teater.

Fastän klockan visar att kvällen fortfarande är tidig är mörkret redan kompakt utanför fönstren. Men hembygdsgården i Malmköping är trivsamt upplyst, när dörren öppnas sprider sig en doft av nybryggt kaffe över går-

! i
:ii
:....* I i

om speciella kulturbidrag som vi hoppas på att få. Och så har vi vänt oss till kultur-nämnden i Flen som i alla fall var positiv. Sedan får vi väl se om de har några pengar att bidra med, förklarar Ann Chatrine som är utsedd till ekonomiansvarig för hela projektet.

Att föreställningen kom att handla om en kvinna är förstås ingen slump. Dels är det bara kvinnor i gruppen bakom projektet, dels har kvinnorna haft en ganska speciell roll i Malmköping.

• Öppen för kvinnor

— Malmköping har alltid varit ett stad öppen för kvinnor, det upptäckte vi när vi arbetade med utställningen om kvinnorna på Malmahed. Här har funnits en rad möjligheter för kvinnor att försörja sig på egen hand, påpekar Gunilla.

— Dessutom är ju männens historia redan skriven många gånger om. Nu är det hög tid att lyfta fram kvin-

Här har en grupp tjejer t! ffats med jämna mellanrum sedan tidigt i våras. Tillsammans har de arbetat, lekt och Krattat fram bygdespelet om Frida.

Men egentligen började allt mycket tidigare.

• Studiecirkel

— Vi var en grupp kvinnor i Malmköping som läste en studiecirkel om kvinnorna på Malmahed, en cirkel som vi avslutade med en utställning med samma namn. När utställningen var över började vi prata om att tackla samma ämne på ett annat sätt och så föddes idén om en teaterföreställning, berättar Gunilla Johansson, en av eldsjälarna bakom projektet.

Runt kaffebordet, som är dukat med blommig duk och levande ljus på kvinnors vis, sitter resten av kärntruppen, förutom Gunilla också Anita Hedlund, Ann Chatrine Gunnarsson, Annlouise Olsson, Marja Piippo och Kerstin Karlén. Från en lös idé har de här tjejerna arbetat fram ett projekt som har tagit oanade proportioner.

• Stark kvinna

Stommen i hela projektet är spelet om Frida. Platsen är förstås Malmköping, tiden från 1880 till 1921, en tid som kanske kan betraktas som Malmköpings storhetstid. Huvudpersonen Frida är en kvinna som på grund av omständigheter blir tvungen att

Här är tjejerna som vill ge Malmköping en ny tradition, ett bygdespel med en kvinna i huvudrollen. — Det är hög tid att skriva kvinnornas historia, säger Gunilla Johansson, en av eldsjälarna bakom projektet.

ta tag i sitt eget liv och stå på egna ben.

— Frida är en stark kvinna som inte alltid tar den lättaste vägen och som törs bryta mot konventionerna. Dessutom lyckas hon förverkliga en dröm, förklarar Anita.

Förutom Frida finns många andra personer med i pjäsen, både historiska och uppdiktade. Några historiska händelser finns också med, något friserade för att passa in i berättelsen.

Själva intrigen svarar tjejerna för. Men de har fått hjälp med att sätta allting på pränt av Marianne Castegren-Mattsson, en van pjäsförfattare från Jönåker. Den första akten är färdig och den andra akten på god väg. Tjejerna har också vänt sig till en professionell skådespelare

och regissör för att få hjälp med regin när allt har kommit så långt. För även förberedelserna är i full gång återstår mycket arbete.

— Vad vi behöver nu är människor som vill hjälpa till. Vi letar efter gamla och unga, kvinnor och män. Man behöver inte vara Malmköpingsbo och inte ha någon erfarenhet. Här finns utrymme för alla slags begåvningar, summerar Ann Chatrine.

• Kräver folk

Att projektet är en folkkrävande historia förstår man när man tar del av tjejernas planer. Förutom själva föreställningen, som i sig slukar en uppsjö av skådespelare och statister, så räknar man med att ha en rad kringaktiviteter.

När allt är färdigt i juni nästa år ska hela hembygds-

gården i Malmköping för en dag föras tillbaka till sent 1800-tal. Runt föreställningen ska en marknadsplats byggas upp av äkta gammaldags slag. Här ska finnas alla de ljud och dofter som hörde marknaden till, djur och människor, försäljning av hantverk och matvaror och mycket mer.

— Vi vill bjuda på en totalupplevelse där föreställningen bara är en del. Och vi hoppas förstås på att kunna engagera hela bygden i det här, säger Annlouise.

• Energi och pengar

En teaterföreställning kräver inte bara tid och energi, den kräver också pengar.

— Usch, ja! Men till att börja med ska vi arbeta i form av studiecirkel, det ger en del pengar. Studieförbundet Vuxenskolan har också ansökt

viktig roll de hade för köpingen. Har också förresten, fyller Anita i.

Att kvinnor kan är de själva ett levande bevis för. De har gett sig på ett jättestor projekt och skulle det visa sig omöjligt att ro i land är de inte rädda för att ta nya tag och börja om igen.

— Allt hänger på om vi ; lyckas engagera tillräckligt många människor. Men blir vi inte klara till sommaren så blir vi det till nästa sommar, så enkelt är det. Så småningom hoppas vi på att bygdespelet ska bli en ny tradition i Malmköping, en årligen återkommande föreställning.

I vilket fall som helst har tjejerna tillsammans haft en upplevelse som ingen av dem vill vara utan.

• Något speciellt

— Det är något alldeles speciellt att arbeta tillsammans med andra tjejer. Vi förstår varandra utan ord ibland. När jag arbetar tillsammans med män får jag alltid lov att säga om allt flera gånger innan de förstår vad jag menar. Här har jag aldrig det problemet, säger Gunilla.

— Skriv inte det, då får vi inga män som vill ställa upp i pjäsen, inflikar Annlouise men håller ändå med om att det är skillnad på män och kvinnor.

— Vi är inte så rädda att göra bort oss, inte så prestigemedvetna. Och det vet ni väl, varför tjejer har dubbelhakar? Tappar man en har man alltid en kvar!

LENA WISTRAND